

ЦАРСКИЙ НАКАЗАТЕЛЬНЫЙ ЗАКОННИКЪ

Членъ 15.) Всяко едно злодѣяніе, прѣстѣпленіе и грѣшка, наказва ся спорядъ законитѣ и нарѣдбитѣ, които имѣтъ силѣ въ онова врѣмя, въ което сѣ извадени на явѣ и сѣ открити отъ началството тѣя вини, или когато сѣ е явилъ тѣжителъ за тѣхъ, а съ послѣ установенъ законъ не сѣ наказватъ.

ОТДѢЛЕНІЕ ВТОРО.

Подробности за наказаніята относящи ся за злодѣянія.

Членъ 16.) Отсѣждатъ ся на погубваніе злодѣйци, за които сѣ назначавя въ долозаблѣженитѣ членове. Злодѣецъ, който ще сѣ отсѣди на това наказаніе, не сѣ убива до гдѣто най прѣдъ не сѣ прочете явно и публично на губилището (мейдани-сеясетъ) издаденото и украсеното отгорѣ съ царскѣ турж высочайше повеленіе, което съдържява доказателството и прѣждѣтъ на злодѣяніето му.

Членъ 17.) Когато тѣлото на погубениятъ нѣма наслѣдници, дава ся да го погрѣбе народтъ, на когото принадлежи.

Членъ 18.) Жена отсѣдена за погубваніе, когато обади че е трудна, на трудността ѣ сѣ испыта и докаже, то наказаніето ѣ сѣ извършва слѣдъ като роди.

Членъ 19.) Окови (кюрекъ) е наказаніе, да сѣ употреби нѣкои на тяжкы работи, когато има на краката си желѣза. Врѣху оногова който е отсѣденъ на окови, извършва сѣ и разглашеніе (тешхиръ), което става по тоя начинъ: съ много ядри букви сѣ написва единъ краткъ прѣписъ на мазбатѣтъ отъ сѣдилището, което го отсѣжда на това наказаніе, и онова лице което ще сѣ накаже, завождатъ го на мейданлѣкѣтъ, или на едно мѣсто, гдѣто всякога има много хора у она градъ, въ когото живѣе отсѣденый, и тамъ сѣ туря на грѣдитѣ му прѣписѣтъ отъ мазбатѣтъ, на откакъ сѣ задържи тамъ около два часа, та сѣ съобци на хората, турятъ на краката му желѣза, и го испращатъ на мѣстото за наказаніето му.

Онія злодѣйци, които сѣ по млади отъ осемнадесятъ години, или сѣ по стари отъ седемдесятъ год. опростени сѣ отъ това правило за разглашеніето.

①